

PETRUS volgt den Heere op den tocht van Gethsemané naar den Hoogepriester. Petrus was niet als de anderen, die vlieden! Er viel ook niets

anders te verwachten van den man die dapper was. Petrus had voor alles gezorgd: twee zwaarden waren er, en de discipel van Jezus had 'n zwaard goed weten te gebruiken! En nu de Meester weggevoerd wordt, zal Petrus niet vlieden. Hij gaat mee naar den Hoogepriester.

Ja, hij volgt den Heiland op den donkeren, moeilijken weg van Gethsemané naar het Sanhedrin. Maar..... van verre. Niet te dicht bij het gevaar, niet daar, waar de Meester gaat, als een misdadiger te midden der krijgsknechten, niet daar, waar de Meester staat, bespot en met vuisten geslagen. Petrus volgt op een afstand... Petrus zit buiten in de zaal.

En ziet nu, hoe dit alles den vurigen discipel brengt tot de verloochening van Zijnen Heer. Volgend van verre..... toeschouwend van verre, begaaf Petrus de groote zonde van zijn leven, te verloochenen den Heiland. Dien hij liefheeft.

Wij werpen geen steenen op Petrus, want wij zijn vaak evenals hij. Wij volgen den Heiland..... ja, maar van verre. Zeker, wij hebben den Heere Jezus lief, maar wij blijven vaak zoo ver,

zoo héél ver van Hem verwijderd. Wij schijnen den weg te gaan, welken de Heiland ons voorgegaan is, maar ach wij komen zoo ver achter Hem. En dat is wel heel erg. Want ver van Jezus wordt het contact met Hem zoo onvast. Neen, de Heere laat ons nooit los, maar het heeft er vaak veel van, dat wij ons van den band, die ons aan Hem bindt, trachten te bevrijden.

Niet bewust. Wij zijn van Christus, wij komen op voor Zijn eer, zijn dikwijls vlag- en zwaardvoerders. Maar als het er op aankomt den moeilijken levensweg te gaan..... volgen wij van verre. En evenals Petrus komen wij dan bij de vijanden van den Heer terecht: zonder dat wij het weten en met de beste bedoelingen. En het einde is verloochening van den Heiland met den mond, zeker, maar voornamelijk in onze handelingen.

Wij doen vaak in de practijk van ons leven alsof wij niet bij Hem waren in den hof. En met heete tranen beweenen wij later de zonde in de uren, de dagen, de jaren van verloochening begaan.

Petrus' geschiedenis is voor ons een ernstige aansporing, dicht bij den Heere te blijven, hoe moeilijk het ook zij. O, het is zoo gemakkelijk als alles in ons leven goed gaat, den Heere te volgen. Het schijnt

VOLGEN VAN VERRE

En Petrus volgde Hem van verre.
Markus 14 : 54a.

soms, dat het een eer is, discipel des Heeren te zijn. Neen, het is werkelijk niet steeds een versaaigde, kleine stoet, van hen, die den Heiland volgen. Het kan soms heel eervol zijn..... het is vaak geen fata-morgana, de schittering van een aardsch koninkrijk, dat de discipelen verwachtten. Een reëel koninkrijk valt in onze dagen den discipelen van den Heere soms ten deel. Ja, nog eens, dan is het gemakkelijk! En als er zwaarigheid dreigt, dan kunnen wij nog wel eens een flinken klap geven ook. Op politiek, maatschappelijk en kerkelijk terrein zijn er genoeg dienaren van Jezus te vinden, die het zwaard hanteeren, en dan denkt men vaak van zulke dienaren heel hoo . Maar gaan zij, gaan wij — laten

wij in de eerste plaats op onszelf zien — den moeilijken weg met Jezus? Gaan wij met Hem, zonder morren, als tegenspoed komt? Als wij onze aardsche voorspoedigheid moeten opgeven, als offers gevraagd worden, als ziekte en dood dreigen, en niet alleen dreigen, maar in alle verschrikkelijkheid ons of de onzen treffen? Dan is het moeilijk bij Jezus te blijven en niet in wanhoop te vlieden of..... van verre te volgen, alsof wij geen deel aan den Heiland hebben. **Bidden wij ernstig, dat God ons dan de kracht schenke.**

De olijvenhof, bij Jeruzalem, zooals deze er thans uitziet.

Toch, een enkele vraag vinde hier nog plaats. Zij, die vechters voor God, strijders voor Christus zijn, en dicht bij den Heiland schijnen te gaan, ook wij, die in onze voorspoedige dagen trouwe kerkgangers en leden van allerlei Christelijke vereenigingen zijn..... is het wel zeker, dat wij den Heiland niet van verre volgen? O, laat ons toch niet ophouden onszelf op dit punt nauwkeurig te onderzoeken. Wij moeten altijd dicht bij den Heere leven. De Satan ligt op de loer en tracht ons eerst een klein eindje, — o, zoo'n klein eindje maar — van den Heer af te houden. Maar als wij van verre volgen, komen wij in de buitenzaal bij de krijgsknechten, verloochenen wij den Heer en komen door de poort terecht in den donkeren nacht, waar wij moeten bevenen, diep en bitter, de zonde van ons leven.

Ziet, uw Heiland gaat den moeilijken weg naar den Kruisberg. Laat ons Hem volgen den via dolorosa! O, wij weten het wel, van Zijn lijden en smarten kunnen wij niets overnemen. Maar wij volgen Hem uit liefde, omdat Hij ons liefhad en tot Zijne discipelen aannam. Wij kunnen van Hem niet scheiden. Wij volgen Hem van dichtbij. Ja, bij Jezus is het goed, bij den lijdenden Heiland vooral, is het goed. En veilig voor ons.

v. d. H.

BIJ JEZUS

Laat mij, Heiland, bij U zijn,
In Uw nooden, angst en pijn.
Laat mij blijven aan Uw zijde,
Als Uw haters U bestrijden,
Laat mij zien héél van nabij,
Wat Gij doet en lijdt voor mij.

Leer mij mee den weg te gaan,
Met U, voor Uw rechters staan.
Ach van verre te aanschouwen,
Hoe de beulen U benauwen,
Breekt mijn kracht, mijn moed versterft
Als mijn ziel Uw Godskracht derft.

Ik verloochen keer op keer,
U, mijn lieven, trouwen Heer,
En als Petrus moet ik vluchten
Om in donk'ren nacht te zuchten.
Sterk en krachtig ik slechts sta,
Als ik dicht bij Jezus ga.

MARTIEN.